

Wydział Prawa i Administracji			Jednostka organizacyjna US: Katedra Teorii i Filozofii Prawa				
Kierunek: Prawo							
Rodzaj studiów: jednolite studia magisterskie							
KOD Przedmiotu: SP-2			Nazwa przedmiotu: Logika prawnicza				
Tryb studiów	Rok	Semestr	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS:	Typ przedmiotu	Język wykładowy
stacjonarne	I	I	ćwiczenia	30	9	P obowiązkowy	polski
niestacjonarne							
Prowadzący przedmiot:							
Wymagania wstępne: wiedza o języku na poziomie absolwenta liceum							
Cele przedmiotu: 1. Student powinien nabyć umiejętność wykorzystania wiadomości z zakresu logiki w praktyce pracy myślowej. 2. Student powinien nabyć umiejętność precyzyjnego wysławiania się i zwracania uwagi na sposób wysławiania innych. 3. Student powinien nabyć umiejętność weryfikacji i reakcji na ewentualne błędy w rozumowaniu. 4. Student powinien nabyć umiejętność uzasadniania twierdzeń oraz wynajdywania niezgodności norm i korzystania z reguł kolizyjnych. 5. Student powinien nabyć umiejętność poprawnego stosowania spójników mowy potocznej. 6. Student powinien nabyć umiejętność logicznej analizy zdarzeń i procesów 7. Student powinien nabyć umiejętność posługiwania się podstawowymi typami wykładni i wnioskowań prawniczych							
Metody dydaktyczne: metoda podająca							
Treści merytoryczne przedmiotu: 1. Ogólne wiadomości o języku jako systemie znaków słownych (znak, język, kategorie syntaktyczne) 2. Nazwy (pojęcie nazwy, podziały nazw, stosunki między zakresami nazw, terminy prawne) 3. Definicje (podziały definicji, warunki poprawności definicji) 4. Zdanie w sensie logicznym (rodzaje zdań, struktura zdania, wypowiedzi niezupełne, funkcje zdaniowe) 5. Podstawowe pojęcia teorii relacji (relacje porządkujące, relacje równościowe) 6. Podział logiczny (klasyfikacja, typologia, partycja) 7. Przyczyny nieporozumień 8. Funktory prawdziwościowe a spójniki mowy potocznej (negacja, koniunkcja, alternatywa nierozłączna, alternatywa rozłączna, dysjunkcja, równoważność, implikacja i stosunek wynikania) 9. Wypowiedzi modalne (interpretacja słów „musi” i „może”) 10. Pytania i odpowiedzi 11. Wnioskowanie dedukcyjne i jego podstawy logiczne (wnioskowanie; proces wnioskowania a stosunek wynikania, funkcja logiczna, tautologia, wnioskowanie dedukcyjne, zaprzeczanie zdaniom złożonym, transpozycja, prawa o budowie sylogistycznej, współczesny a tradycyjny rachunek nazw, związki kwadratu logicznego, konwersja, obwersja, kontrapozycja, sylogizm prawniczy) 12. Wnioskowania uprawdopodobniające (wnioskowanie redukcyjne, wnioskowanie indukcyjne, wnioskowanie z analogii) 13. Myślenie kierowane z góry postawionymi zadaniami (myślenie spontaniczne a myślenie kierowane zadaniami, dowodzenie wprost i nie wprost, sprawdzanie, wyjaśnianie i hipotezy wyjaśniające							
Forma i warunki zaliczenia: Zaliczenie na ocenę. Podstawą zaliczenia jest uzyskanie określonej punktacji z kolokwium							
Literatura podstawowa: Z. Ziemiński „Logika praktyczna”, Warszawa 2007, Wydawnictwo PWN							
Literatura uzupełniająca: 1. K.Ajdukiewicz, Logika pragmatyczna, Warszawa 1965r. , Wydawnictwo PWN (albo wydania późniejsze) 2. Mała encyklopedia logiki, red. W.Marciszewski, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Lódź, 1988 3. S.Lewandowski, A.Malinowski, J.Petzel, Logika dla prawników. Słownik encyklopedyczny, LexisNexis, Warszawa 2004							